

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **B. D.**, bytom M. zastúpeného advokátom JUDr. D. Č., AK so sídlom M. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SLV-29/PK-2009 zo dňa 13. mája 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/122/2009-34 zo dňa 20. júla 2010, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/122/2009-34 zo dňa 20. júla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. SLV-29/PK-2009 zo dňa 13.5.2009, ktorým bol personálny rozkaz č. 737 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý.

V dôvodoch rozsudku poukázal na to, že podmienkami na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z. je jednak porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a ďalej, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom obidve podmienky musia byť splnené súčasne. Z listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu krajský súd zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 737 zo dňa 22.12.2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru v stálej štátnej službe vo funkcii staršieho referenta oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké, odboru hraničnej polície PZ Sobrance, úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, služobného úradu MV SR na tom skutkovom základe, že uznesením policajného orgánu UIS PZ OBKOK Bratislava č. p. ČTS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005 bolo voči žalobcovi podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona za prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona, keď na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 26.10.2005 v čase okolo 00,10 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od osádky nestotožneného vozidla prevzal ako úplatok peniaze v hodnote 200 Sk a túto si ponechal pre osobnú potrebu, a dňa 7.11.2005 okolo 22,45 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ,

bez zákonného dôvodu, od nestotožnenej osoby vybral z pasu a prevzal ako úplatok peniaze pravdepodobne v hodnote 100 Sk a túto si ponechal pre osobnú potrebu a dňa 16. 11.2005 asi o 00,16 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od nestotožnenej osoby prevzal ako úplatok peniaze v nezistenej hodnote a tieto si ponechal pre osobnú potrebu, čím porušil svoje povinnosti v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/, g/ zákona č. 73/1998 Z.z. a § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. s poukazom na čl. 1 a čl. 5 Etického kódexu príslušníka PZ.

Podľa krajského súdu konanie, ktorého sa žalobca dopustil, je v rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedá uvedeným služobným povinnostiam príslušníka PZ. Vzhľadom na to, že trestné konanie a konanie o prepustení zo služobného pomeru sú samostatné konania s osobitnou právnou úpravou, keď v konaní o prepustení zo služobného pomeru vydané rozhodnutie ani nemožno viazať a podmieňovať rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, krajský súd žalobu neuznal dôvodnou a podľa § 250j ods. 1 OSP ju zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Žalobca v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd nerozhodol správne, pretože nezistil úplne skutkový stav veci a nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie dôležitých skutočností a preto skutkové zistenia prvostupňového súdu nemôžu byť správne. Žalobca namietal, že mu nebola preukázaná žiadna skutočnosť spočívajúca v porušení služobnej prísahy a že sa nedopustil žiadneho konania v rozpore s prísahou. Žiadny zo skutkov uvedených v odôvodnení rozhodnutia sa nestal a niet preto žiadneho dôkazu, ktorý by osvedčoval tvrdenia žalovaného. Podľa jeho názoru ide o vymyslené a nepravdivé skutočnosti. Podľa jeho názoru z trestného spisu vedeného vo veci na OS Michalovce je preukázateľne možno zistiť, že si riadne vykonával službu v súlade so služobnou prísahou. Žalobca namietal, že prvostupňový súd sa nezaoberal jeho námietkami ohľadne nezákonného postupu žalovaného pri konaní vo vzťahu k príslušným odborovým orgánom v zmysle § 225a/ zákona č. 73/1998 Z.z., v personálnom rozkaze nie sú žiadne konkrétne údaje ohľadne prerokovania s odborovým orgánom, čo nasvedčuje tomu, že k prerokovaniu nedošlo. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný

v administratívnom spise nemal žiaden vecný dôkaz o tom, že jestvuje skutkový dôvod na jeho prepustenie a navrhol ho vyžiadať a pripojiť ho do spisu a vykonať ním dokazovanie, pričom súd neodôvodnil nevykonanie tohto jeho návrhu na dokazovanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne. Podľa vyjadrenia žalovaného k žalobe, protiprávne konanie žalobcu bolo zdokumentované vlastným šetrením žalovaného, ktorý ako dôkazy použil najmä výsledky vlastného šetrenia, ako aj šetrenia úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite vedené pod č. p. ČVS: UIS-86/KOK-2005, ďalej úradným záznamom č. p. PPZ-42-116/HCP-SO-2005 zo dňa 16.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č. ČVS:UIS-86/KOK-2005, fotokópiou plánu služieb na mesiace október a november 2005, fotokópiou inštrukcie príslušníkov OHK na dni 25.10.2005 -26.10.2005, 7.11.2005-8.11.2005 a 15.11.2005 - 16.11.2005, fotokópiou prehľadu o odmenách a trestoch žalobcu, fotokópiou programu mesačného vyhodnotenia práce policajtov hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké č. p. PPZ-40/5/HCP-OHKVN-2005 zo dňa 21.9.2005, fotokópiou prezenčnej listiny z preškolenia právnych noriem nariadení a pokynov zo dňa 9.6.2005 a úradným záznamom spracovaným policajným orgánom č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005. Žalovaný odmietol námietky žalobcu o nedodržaní predpisov o prerokovaní s príslušným odborovým orgánom, poukázal na to, že návrh na prepustenie bol prerokovaný vopred s príslušným odborovým orgánom, ktorý ho na svojom zasadnutí dňa 16.12.2005 prejednal. Žalovaný napokon poukázal na to, že pôvodným návrhom sa žalobca domáhal dosiahnuť výrokom súdu zrušenie prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia, pričom podľa jeho názoru, v preskúmovacom konaní možno preskúmať iba druhostupňové rozhodnutia a preto navrhol podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaviť, prípadne ak sa s týmto názorom súd nestotožní žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Najvyšší súd rozhodol jednohlasne.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu

Ministerstva vnútra SR č. rozhodnutia žalovaného č. p. SLV-29/PK-2006 zo dňa 13.5.2009, ktorým bol personálny rozkaz č. 737 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v medziach odvolania ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, SIS, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len zákon) účinného do 31.12.2005 sa služobný pomer končí aj prepustením.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom krajského súdu súhlasiť.

Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplynulo, že žalobca podľa plánu služieb zo dňa 25.10.2005 vykonával dňa 25.10.2005 až 26.10.2005 v čase od 23.00 do 03.00 hod. na kontrolnom stanovišti oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké kontrolu osôb vstupujúcich na územie SR, pričom štátnu kontrolu nevykonával riadne, pretože dňa 26.10.2005 v čase okolo 00,10 hod. ako príslušník polície pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov

hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od osádky nestotožneného vozidla prevzal peniaze v hodnote 200 Sk a tieto si ponechal pre osobnú potrebu, a že podľa plánu služieb zo dňa 7.11.2005 vykonával dňa 7.11.2005 až 8.11.2005 v čase od 19.00 do 23.00 okolo 22,45 hod. ako príslušník polície pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od nestotožnenej osoby vybral z pasu a prevzal ako úplatok peniaze pravdepodobne v hodnote 100 Sk a tieto si ponechal pre osobnú potrebu a podľa plánu služieb zo dňa 15.11.2005 vykonával dňa 15.11.2005 až 16.11.2005 v čase od 23.00 do 03.00 na kontrolnom stanovišti oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké kontrolu osôb vstupujúcich na územie SR, pričom štátnu kontrolu nevykonával riadne, pretože 16. 11.2005 asi o 00,16 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do SR v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, c/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly PZ odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ, bez zákonného dôvodu, od nestotožnenej osoby prevzal ako úplatok peniaze v nezistenej hodnote a tieto si ponechal pre osobnú potrebu čím porušil svoje povinnosti v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/, g/ zákona č. 73/1998 Z.z. a § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. s poukazom na čl. 1 a čl. 5 Etického kódexu príslušníka PZ. Vo všetkých prípadoch umožnil nestotožneným osobám vstup na územie SR.

Uvedené skutky boli zistené a preukázané šetrením nadriadeného, ktoré ako dôkazy použil najmä výsledky vlastného šetrenia ako aj šetrenia úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite vedené pod č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005, ďalej úradným záznamom č. p. PPZ-42-139/HCP-SO/2005 zo dňa 16.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č. ČVS:UIS-86/KOK-2005, fotokópiou plánu služieb na mesiace október a november 2005, fotokópiou knihy služieb zo dňa 25.10.2005, 7.11.2005 a 15.11.2005, fotokópiou prehľadu o odmenách a trestoch žalobcu, fotokópiou programu mesačného vyhodnotenia práce policajtov hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké č. p. PPZ-40/5/HCP-OHKVN-2005 zo dňa 21.9.2005, fotokópiou prezenčnej listiny z preškolenia právnych noriem nariadení a pokynov zo dňa 9.6.2005, úradným záznamom

spracovaným policajným orgánom č. p. ČVS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005. Žalovaný si pre rozhodnutie o rozklade proti personálnemu rozkazu ministra vnútra zabezpečil informačno-technické prostriedky (obrazovo - zvukové záznamy uložené na VHS kazete a ich prepisy, dokumentujúce protiprávne konanie príslušníkov OHK PZ Vyšné Nemecké) k vyšetrovaciemu spisu ČTS: UIS-86/KOK- 2005, na ktorých je podľa členov poradnej komisie ministra vnútra zreteľne vidieť,(ako všetci policajti OHK PZ Vyšné Nemecké, ktorí boli personálnymi rozkazmi ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, teda aj žalobcu) ako veľmi skrytým a ostražitým spôsobom preberali (na hraničnom priechode Vyšné Nemecké - na pracovisku pasovej kontroly pre peších a OMV na vstupe z Ukrajiny do SR) od bližšie neidentifikovateľných neznámych osôb rôzne predmety (najčastejšie bankovky, cigarety, fľaše s alkoholom, prípadne aj iné nestotožniteľné predmety, ktoré naspäť týmto osobám už nevracali, ale si ich ponechávali a následne u seba uschovávali. Bankovky vyberali priamo z cestovného pasu alebo si ich brali rovno z ruky inej osoby, pričom boli v zloženom, resp. poskladanom stave a tieto potom skončili vo vreckách ich služobných rovnošiat. Uvedené zistenia potvrdili členovia poradnej komisie a tieto zistenia opísali v úradnom zázname zo dňa 16.2.2006 č.p. KM-9/PK-2006 (z prehliadky ITP z vyšetrovacieho spisu ČTS: UIS-86/KOK-2005). Uvedené zistenia si osvojil aj žalovaný, keď námietky žalobcu voči personálnemu rozkazu nepovažoval za opodstatnené a konštatoval, že napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s právnymi predpismi, a toto bolo vydané na základe objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci .

Skutkové zistenia správnych orgánov neboli spochybnené ani prvostupňovým súdom a z takto objektívne zisteného stavu veci v správnom konaní vychádzal aj krajský súd, ktorý sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že v konaní žalobcu ktorého sa žalobca dopustil, je potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a preto jeho prípadné ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

So skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, sa stotožnil aj súd odvolací. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť jeho vecnú správnosť, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať a ktoré nasvedčuje tomu, že prvostupňový, ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré pre potreby rozhodnutia žalovaného o prepustení so služobného pomeru príslušníka PZ bolo potrebné považovať za dostačujúce a ktoré preukázali protiprávne konanie žalobcu, v ktorom bolo potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo by prípadné ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolací súd vzhľadom k tomu, že nebolo spochybnené, že žalobca bol podľa plánu služieb v dňoch 25.10.2005 v čase od 19,00 hod. do 26.10.2005 v čase do 07.00 hod., dňa 7.11.2005 v čase od 19,00 hod. do 08.11.2005 v čase do 07.00 hod. a dňa 15.11.2005 v čase od 19.00 hod do 16.11.2005 v čase do 07,00 hod. na kontrolnom stanovišti oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké, kde vykonával kontrolu osôb vstupujúcich na územie SR, pričom nemal dôvod pochybovať ani o skutkových zisteniach prvostupňového správneho orgánu, ktoré pre účely rozhodovania o rozklade žalobcu proti prvostupňovému objasnil dostatočným spôsobom, keď zabezpečil informačno-technické prostriedky (obrazovo - zvukové záznamy uložené na VHS kazete a ich prepisy, dokumentujúce protiprávne konanie žalobcu), ktoré náležitým spôsobom dokumentuje konanie všetkých policajtov OHK PZ V. N., ktorí boli personálnymi rozkazmi ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, teda aj žalobcu), pričom uvedené zistenia potvrdili členovia poradnej komisie svojim podpisom na zázname (z prehliadky ITP z vyšetrovacieho spisu ČTS: UIS-86/KOK-2005) a tieto zistenia popísali v úradnom zázname zo dňa 16.2.2006.

Správne konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Kým v konaní o prepustení zo služobného pomeru postačí preukázanie porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby,

v trestnom konaní podmienkou rozhodnutia o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu.

Konanie žalobcu bolo v správnom konaní posudzované ako konanie v rozpore so služobnou prísahou a ako také bolo podľa odvolacieho súdu v správnom konaní dostatočne preukázané.

Taktiež námietka žalobcu, že návrh na prepustenie nebol prerokovaný s príslušnou odborovou organizáciou neobstojí, pretože ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, tento návrh bol prerokovaný s Odborovým zväzom polície, základnej organizácie č. 10 Michalovce dňa 16.12.2005 (čl. 68 administratívneho spisu). To, že túto skutočnosť krajský súd neuviedol vo svojom rozhodnutí je síce pochybením, ktoré však nemá za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia.

Odvolací súd k námietke žalobcu ohľadne nevykonania dôkazov navrhovaných žalobcom v prvostupňovom súdnom konaní, považuje za dôležité uviesť, že v správnom súdnictve súdy preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov v rozsahu uplatnených žalobných dôvodov, pričom zistenie skutkového stavu veci, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádza, je vecou správneho orgánu, tým nie dotknuté ustanovenie § 250i OSP. Pokiaľ sa teda krajský súd riadne oboznámil z vykonanými dôkazmi v správnom konaní a tieto považoval za dostačujúce pre objektivizáciu skutkového stavu veci, z ktorého pri svojom rozhodovaní vychádzal, nepochybil, keď žalobcom navrhované dôkazy nevykonal.

Na základe uvedeného považoval odvolací súd námietky žalobcu za nedôvodné a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca v odvolacom konaní nebol neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 28. júna 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková